

OSUD .. alá DUSOt!

.. aneb šifrovací křest a report z neambiciózního chvostu startovky

První šifra, navíc kvalitně maskovaná, mě překvapila už na nádraží v Brně. Flignu brněnských železničářů coby dva vlaky na jednom nástupišti jsem ale rozkódovala špatně a rázem se sama ocitla na druhé koleji.. místo do Zlína na trati do Kyjova. Z omylu mě až po minimálně půlhodinovém spánku vyvedl průvodčí, který si v mém přešlapu nepokrytě bažil a z původního téměř přímého spojení vykouznil expedici o čtyřech přestupech. Kyjov, Bzenec, Moravský Písek a Otrokovice se rázem staly klíčovými body mé logistické šifry.

Příjezd do Zlína 15 min. před spuštěním hry tak sliboval typicky hektický start a do cesty postavil poslední otázku – kam s ním? Tedy s kolem a přebytečnými věcmi. Do této úlohy se obula Eliška, která bravurně obměkčila i ztuhlý aparát Českých Drah a zařídila mi úschovu přímo v kamrlíku pana výpravčího. Logistická šifra tedy elegantně vyřešena, následuje šťastné shledání naší pětičlenné partičky, která se vidí prvně v životě a hurá na start – do areálu zlínského SVITu, kde už nás čekají stovky dychtivě blikajících čelovek a OSUD!

Úvod jako z velko filmu!! Přísné linie Baťova institutu oděné do záře reflektorů a hravá grafika Honzy Živockého, která vdechla mega velkému plátnu veselý život. Fantastické entré! V němém úžasu jsme hleděli na úvodní retrospektivu, která plynule přešla v první šifru. Ze zdánlivě nesourodých shotů jsme celkem brzy vytušili souvislou číselnou řadu 1 - 12 a nechali se strhnout nápadem, že řešením přece musí být číslo 13, které dokonale zapadá do této číselné řady doplněné navíc čísly 14 a 15 (označení přilehlých budov Baťova institutu). Naše dedukce v závěru překvapila i samotné organizátory a nás zabavila na celé následující dvě hodiny. Třináctku jsme hledali i nacházeli úplně všude – v linkách zlínské MHD, ve 13 osvětlených patrech přilehlého věžáku, na budově č. 13 v areálu SVITu, a dokonce i 13°C na venkovním digitálním teploměru – jak jen tohle ti orgové zařídili? :D Po dvou hodinách v zajetí třináctky nás ze slepé uličky naštěstí vytáhla nápověda (šifra ukrytá v osvětlených oknech) a nasměrovala k SV rohu OD PRIOR a do přilehlého parku, kde se odehrálo celkem exotické střetnutí – soustředěné lušticí týmy a proudící davy zlínských hokejových fanoušků, jejichž Ševci právě urvali titul. Ztratit jejich pozornost bylo o dost těžší, než ji získat a myšlenkové pochody většiny zvědavých fandů by skoro vydaly na samostatnou šifru s tuplovaným pohárem trpělivosti :)

Že bude zajímavý půdorys Gahurova prospektu (parku) hrát hlavní roli i v řešení šifry jsme odhadli celkem záhy, ke správnému řešení jsme se ale stejně prokousávali další dvě hodiny, aby nás vysvobodila opět nápověda (dlužno dodat, že řešení jsme už byli na stopě! ;-)

Na stanovišti č. 3 jsme dostali průhlednou šablonku s několika čárkami a krásná trička s motivem OSUDu, která hned putovala do batohu, ať se

nám na dešti nezmáčí. Kdybysme si je radši hned prohlídli, možná by nás trklo dřív než za další víc než hodinu, že bezduchým příkládáním šablony a hledáním záhybů ulic další stanoviště z mapy nevykoukáme. Z postupující letargie nás náhle vysvobodil spásný záblesk a po pár vteřinách přehýbání šablony dle výřezů v předloze na tričku bylo řešení na světě. Juchů – naše první!

Dle zobrazeného symbolu masky jsme zamířili k divadlu, kde jsme v zastávce trajflu skejsli snad na další čtyři hodiny s pro nás nejzapeklitější šifrou č. 4. Luštění slovní šifry se zdálo být beznadějně i po druhé nápovědě, přicházející rozbřesk i kapitulace okolních skupin významně nahlodávaly morálku týmu.. představa teplé postele místo studené zastávky v nás sváděla mohutný vnitřní boj. Náhlý rozbřesk myslí nám však rozjasnil zašifrovanou diakritiku a poslal do dalšího kola, čímž zaplašil blížící se kapitulaci i lákavou vidinu spánku.

Následující šifru č. 5 s různými hracími poli jsme slupli jako malinu a na dalším stanovišti s nafouklým bobrem si vyzvedli turistickou známku s šifrou č. 6. S pomocí šipek převedených na kostičkovaný papír jsme se dozvěděli, že hledáme místo označené 33B nebo 338. Chvíli jsme špekulovali, co tím chce básník říci, načež padlo oko do mapy a bylo jasno, že musíme na bezejmenný kopec s kótou 338. Tam jsme našli zadání se zdánlivě jednoduchým úkolem – typické dvojice filmových i pohádkových postav. I na princip vyšívání jsme přišli téměř okamžitě a brzy jsme i pochopili, že ačkoliv lícová strana vypadá jako totální čmáranice, heslo se určitě zobrazí na rubu. V našem primitivním pláštěnkovém přístřešku nám ale brzy kapala voda na karbit i za krk a tak jsme z lesního útočiště zaveleli na ústup do komfortnější zóny. Luxusní azyl na vyšívání nám poskytl hotel Vlžan a tam nám taky hvězdy ukázaly jasný směr našeho postupu. Jinak si nedokážu vysvětlit, jaktože zatímco všichni ostatní zručně vyšili slovo VODOJEM, naše tajenka zjevila následující písmenka: V L Z A N. Zázrak! Vždyť tady přece sedíme!! Našli jsme to i bez tajenky!! Přijali jsme to jako nebeské znamení a pojali tedy Vlžan za své cílové stanoviště :) Kapitulace slovy: „Zašili jsme se ve Vlžanu“ pobavila i organizátory a vystihla osud jednoho neambiciózního týmu, který si vrchovatě splnil nadplán :)

A tak jsme si v klidu objednali polívku a pohodovým tempem se přesunuli do cíle, kde jsme místo o první příčky zabojovali o poslední koblížky a poslechli si, jak nápadité šifry nám utekly na dalších stanovištích. Inu, příště!

Tímto moc děkuji svým spolulůstítelům za jednu radostně probdělou noc s úžasnou zápletkou a skláním se nad tím mega množstvím energie, které organizátoři dokázali proměnit v parádní hru se zázračnou duší.. A hrozně moc si přeju, aby zase uzrála příležitost dát si repete ;-)

Míša Poborská
tým DUSOt!